

פרשת פנחס

פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן (כה, א)

טעם להיתרו של פינחס בבגדי כהונה

וברש"י כתב: מה ראה הכותב לייחס את פינחס אחר אהרן.

ונראה לבאר בזה עוד, דהנה בגמרא בתענית (יא, ב) איתא, שמשנה רבינו שימש בשבעת ימי המילואים בחלוק לבן. ופירש רש"י שם, דאצל אהרן נאמרו בגדי כהונה, דכתיב: "והלבשתם" וגו'. וכן כתב רש"י במסכת עבודה זרה (לד, א), וז"ל: משה לא נשתמש בבגדי כהונה, דכתיב "ועשית בגדי קודש לאהרן אחיך", והוא היה זר אצלם, עכ"ל.

ומבואר מזה, שאף משה רבינו, איש האלוקים, הגם שבשבעת ימי המילואים נתכהן לעבוד עבודה, מכל מקום נאסר בבגדי כהונה, לפי שלא נאמרו בגדי הכהונה אלא לאהרן ולבניו.

וביאור הדבר, שבגדי כהונה לא ניתנו לכל מי שזוכה לעבוד בבית ה', אלא דווקא לאהרן ולבניו. וכל שאינו מזרע אהרן, אף אם יש לו צד כהונה לענין העבודה, מכל מקום לענין בגדי כהונה הרי הוא נחשב כזר.

ולפי זה יש לומר, שאילו לא היה הכותב מייחס את פינחס אחר אהרן, היה מקום לומר שאף שניתנה לו כהונה מצד מעשהו, מכל מקום אינו מותר בבגדי כהונה. שהרי אף משה רבינו, שנתכהן בשבעת ימי המילואים, לא הותר בבגדי כהונה, משום שאינם שייכים אלא לזרע אהרן. ואם כן היה מקום לומר, שפינחס, שזכה לכהונה מכח עצמו, אינו בכלל היתר בגדי כהונה, מאחר שהבגדים לא ניתנו אלא לכהנים שנתכהנו מכח היותם מזרע אהרן.

לכך בא הכותב וייחסו אחר אהרן, ללמדנו שאין פינחס נחשב כזר ביחס לבגדי כהונה. דמלבד מה שנתכהן מכח מעשהו, הרי הוא גם מתייחס אחר אהרן, ונמצא שכהונתו מצטרפת להיות כהונת זרע אהרן. ועל ידי זה הותר אף בבגדי כהונה, כשאר כהנים בני אהרן.

מקור: רבי אביגדור נבנצל שליט"א